

Sygn. akt V CNP 17/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi J. L.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 marca 2011 r., sygn. akt II Ca [...]

w sprawie z powództwa J. L.

przeciwko W. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2013 r.,

skargę odrzuca.

UZASADNIENIE

J. L. złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tj. wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 marca 2011 r. II Ca [...], którym Sąd ten uchylił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 30 czerwca 2010 r. nakazujący pozwanej W. S. aby opuściła, opróżniła i wydała powódce pomieszczenie spiżarni o pow. 5,10 m² położonej w B. na działce nr [...], objętej księgą wieczystą Rn [...] i pozew odrzucił, oraz orzekł o kosztach procesu. Oceniał, że sprawa o identyczne roszczenie została już rozstrzygnięta poprzednio prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 4 września 2007 r. II Ca [...] oddalającym powództwo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego merytorycznego orzeczenia w zasadzie sądu drugiej instancji i wyjątkowo - w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. - sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarga jest nie tylko środkiem nowym, ale i wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do tej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej

powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej kwotowo, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepublikowane). W skardze nie spełniono tego wymagania, gdyż odwołano się do szkody niesprecyzowanej kwotowo. Dokumenty dotyczące kosztów robót budowlanych dotyczą wydatków, co do których nie uprawdopodobniono jakoby pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym z zaskarżonym orzeczeniem.

Wymaganie uprawdopodobnienia szkody jest elementem konstrukcyjnym skargi i dlatego brak ten jest nieusuwalny w trybie właściwym dla naprawiania braków formalnych pism procesowych.

Wprawdzie zaskarżone orzeczenie ma formę wyroku, niemniej w istocie jest to orzeczenie formalne, a nie merytoryczne. W obecnym stanie prawnym skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje jedynie od orzeczeń merytorycznych (art. 424¹ § 1 k.p.c.).

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

aw

jw